

PENTECOSTA – B
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
20 DE MAIG DE 2018
Ac 2, 1-11; GA 5, 16-25; Jo 15, 26-27; 16, 12-15

Estimats nois que rebreu el sagrament de la confirmació:

A l'Escolania heu après a conèixer més la persona de Jesús i l'obra que duu a terme a favor nostre. I ara voleu que ell us doni l'Esperit Sant perquè us ajudi en la vostra vida de cristians. Ja heu començat a adonar-vos que en la nostra societat no és fàcil ser cristià. Hi ha qui no entén la vostra opció per Jesús i el seu Evangeli. Hi ha, també als nostres dies, germans i germanes en la fe que donen la vida per la seva fe cristiana. Us adoneu que, per viure segons l'estil de Jesús, necessiteu la força i la llum de l'Esperit. Ell amb la seva força espiritual us ajudarà, tot col·laborant amb la vostra llibertat, a ser coherents amb el baptisme que vau rebre.

Sou joves i a mida que aneu avançant en la joventut tindreu més set de ser lliures. Teniu, també, ja ara, set de ser feliços. Per un cristià, el camí cap a la llibertat personal consisteix a deixar-se portar per l'Esperit. I també el camí cristià cap a la felicitat passa per ser dòcils a l'acció de l'Esperit Sant. L'Esperit, present en el més íntim de nosaltres mateixos, ens inspira la manera de viure estimant i servint els altres, per trobar la llibertat, per trobar la felicitat.

Ho deixava ben clar l'apòstol sant Pau. A la segona lectura, parlava a partir de la seva experiència. Havia viscut una lluita interior entre deixar-se *guiar per l'Esperit* i deixar-se portar per la passió que l'egoisme suscitava en el seu cor. I s'havia adonat -- com més tard va fer un pelegrí insigne de Montserrat, sant Ignasi de Loiola- que seguir la passió egoista porta una certa satisfacció a l'inici, però deixa buit després i et va fent esclau de l'egoisme. Tant si es tracta de disbauxes, com podria ser a nivell de sexe, d'alcohol o de drogues, com si es tracta de *discòrdies, d'enemistats, de gelosies, d'agressivitat* envers els altres. En canvi, --continuava dient sant Pau-, deixant-se guiar per *l'Esperit*, és troba, *el goig, la pau, la bondat, l'amor* altruista, *la sobrietat*. És a dir, es viu segons el model de Jesús; es corre per camins de llibertat interior i de felicitat. Això us ho donarà l'Esperit Sant que ara rebreu a través del meu ministeri i per delegació del Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat. L'Esperit us ho donarà, però vosaltres hi haureu de col·laborar. Ell us estima i us respecta tant, que no forçarà pas la vostra la vostra vida. Però us vol lliures com Jesús i vol saciar la set del vostre cor i de la vostra intel·ligència. I vol, encara, que feu descobrir aquest tresor als vostres companys.

Germans i germanes que ompliu aquesta basílica o ens seguïu a través dels mitjans de comunicació:

Tots tenim set espiritual i, en canvi, en molts moments experimentem la sequedat interior. Experimentem la insatisfacció i cerquem de satisfer-la a través de la possessió de coses o de desigs immediats, segons l'estil del nostre món consumista. Però això no apaga mai la set, no satisfà el desig més profund. Només ens distreu una mica. Perquè el nostre desig, la nostra set, és d'infinít. El nostre desig és de plenitud. Tal com diu sant Agustí, Déu ens ha fet per a ell i el nostre cor resta inquiet fins que no troba repòs en ell (cf. Confessions, I, 1). Ho hem de tenir present per no deixar que les petites sets, que els desigs que satisfem amb coses superficials i passatgers, no siguin un obstacle per descobrir la gran set de sentit, de veritat, de felicitat, d'infinít, que nia en el cor humà. Per això, Jesús compara l'acció de l'Esperit a l'interior dels qui creuen

en ell, a *rius d'aigua viva* que neixen *en el seu interior* per saciar-li la set del cor i donar-li vida (cf. Jo 7, 37-39).

L'Esperit Sant, que el Pare donà a l'Església per mitjà de Jesucrist el dia de Pentecosta, i que hem rebut en el sagrament de la Confirmació, és qui pot saciar la set més profunda que experimentem en nosaltres mateixos. Ell, des del més profund de nosaltres, ens és consol i protecció, rosada en la nostra aridesa, confort en les penes, caliu en la solitud, joia i força per al testimoniatge cristià (cf. seqüència del dia).

Aquests fruits de l'Esperit Sant no ens els podem quedar per a nosaltres sols. Igual que els apòstols, després d'haver rebut l'Esperit, varen començar a anunciar Jesucrist i la seva Paraula, també nosaltres hem d'anunciar la Bona Nova de Jesús perquè els altres trobin la joia de creure i la font que pot saciar la seva set. Tot batejat i confirmat ha de ser apòstol, testimoni de Jesucrist.

Ara, mentre invocarem l'Esperit perquè davalli sobre els qui rebran el sagrament de la confirmació, preguem per ells i perquè es renovi en nosaltres la gràcia que vàrem rebre en la nostra, per tal que l'Esperit envigoreixi la nostra vida cristiana, la nostra pregària, la nostra caritat i la força del nostre testimoniatge.

La Mare de Jesús era amb els apòstols i els primers deixebles a la casa de Jerusalem on vingué l'Esperit Sant que els omplí dels seus dons. Que ella, en aquesta seva casa de Montserrat, intercedeixi perquè avui es repeteixi en el cor de tots allò que la "bondat divina va obrar als mateixos inicis de la predicació de l'Evangelí" (cf. col·lecta del dia).